

[Niels Andersen.]

ejendomsbeskatningen her i landet. Den forekommer mig på mange måder at være forældet, og der er vist ikke tvivl om, at vi bør tage den op og få den ordnet på en mere rationel måde. Jeg kunne godt tænke mig, at vi skulle frem til en noget mere ensartet beskatning. Jeg er i virkeligheden imod det princip, at man skal udskrive ejendomsskatter efter behov. Det ville være glædeligt, om vi kunne komme frem til et positivt samarbejde på dette område. Men jeg vil gerne understrege, at den samlede ejendomsbeskatning må vi opretholde, for ellers betyder det blot en kapitalisering, og vi må udbygge selve grundskyldslovgivningen og søge frem til en fiksering af bygningsskatterne. En ændring i den retning vil vi gerne arbejde med på.

Videre kommer vi til spørgsmålet om afvikling af tøjskatten. Der har jeg vel lov til at oplyse, at da vi i 1958 behandlede skattelovgivningen i udvalget, fik vi som følge af, at vi ajourførte forsørgerbegrebet, nogle penge til rådighed, og da foreslog jeg, at man skulle anvende disse penge til en første aftrapning af tøjskatten. Men da var man ikke hjemme, da var hverken venstre eller de konservative til at få i tale. Det gik dog alligevel ikke, at man skulle lade en retstatsmand løbe med den fjer i hatten. (*Poul Møller*: Hvorfor fik det ærede medlem ikke regeringspartierne til det?).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Niels Andersen: Så er der endelig en ting mere, som karakteriserer skatteforslaget som det, det vistnok er: man ønsker, at skatterne skal ud af pristallet. Det er det sidste i skatteforslaget. Nu har man snart gennem mange år hørt, at det er meningsløst, at skatterne skal være i pristallet, for de fordyrer omkostningsniveauet o. s. v., og nu, da man så vil til at nedsætte disse skatter, skal de skydes ud af pristalsberegningen, sådan at de ikke kan få nogen virkning, så at de kan bringe omkostningsniveauet ned. Sådan ligger det jo i realiteten, og det er en inkonsekvent fremgangsmåde. Med hensyn til spørgsmålet om,

hvorvidt skatterne skal med i pristallet, er der jo et udvalg, som undersøger disse problemer, så lad os se på det, når vi får en betænkning fra udvalget. Jeg vil gerne pege på det inkonsekvente i det, man kommer med fra venstre og de konservative: man lover 800 mill. kr. i skattenedsættelse, men virkningerne heraf skal vi have ud af pristallet.

Venstre og de konservative hævder, at det, de netop har forelagt, er en ny politik. Jeg vil herom sige, at det er gamle travere alt sammen. Der er ikke én ny tanke i det, der er ikke noget som helst nyt. Men jeg indrømmer, at med den politik, der har været ført her i landet, må det have været svært at være opposition, det må virkelig have været svært at finde frem til en politik, der var i overensstemmelse med dens idégrundlag, ganske enkelt fordi regeringspartierne jo gennemførte den politik. Ja, sådan ligger det jo reelt, og man kan kun fra venstres side slå en hånlatter op.

Sådan som det nu er, er sandheden jo den enkle, at vi på mange områder er gået frem mod en afvikling af statsfinansieringen, f. eks. på boligbyggeriets område; der er oprettet en fiskeribank, som skal overtage finansieringen af fiskerierhvervet, og der arbejdes med oprettelse af en lignende bank for landbrugserhvervene, således at man helt kommer bort fra statsfinansieringen. Er det ikke i samklang med venstres og de konservatives ønsker? Jo, det er det. Vi går frem imod en udvikling, som betyder frihandel. Det hilser vi fra retsforbundets side med stor glæde. Man kan godt sige, at det er ikke noget, retsforbundet har udvirket, det er revnende ligegyldigt; spørgsmålet er: sker der en udvikling netop således, som vi ønsker den, betyder det jo kun, at vore tanker om dette spørgsmål og om denne side af sagen har været rigtige på dette område som på så mange andre.

Med hensyn til afvikling af statens opgaver håber vi at nå frem dertil i den takt, udbygningen bliver begrænset. Det er givet, at i samme takt, som rentebyrden og også skattebyrden forsvinder, vil det være muligt for landets borgere at klare langt flere opgaver selv, men man skal tage det i den rigtige rækkefølge og ikke først begunstige udbytningskapitalen, men først og fremmest